

Ayşe Öztürk 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.06.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşkın Tonu

Aşkın her tonunu seninle yaşamak sevgilim
En derinini, en güzelini.
Biz birbirimize verilmiş en büyük ödülüz
Suya muhtaç çiçekler gibi.

Bir bakışında kaybolmak,
O bakışlara muhtaç kalmak
O bakışlarda o ateşi görmek istiyorum
Aşkından çıldırmış gencecik bir kız gibi

Peki ya ne güzeldir bilirmisin?
Sana sığınmak, senin himayen olmak
Ve senin kadının olmak....

Ayşe Öztürk 2

Belki sen, belki beni

Gözler, ah yokmu o gözler.
Uğruna bir ömür feda edilen gözler.
Bir ateş misali yangına çevirir
Belki seni, belki beni

Asıl maharet ellerinde.
Her bir dokunuşunda titretir tenini.
Bir yağmur misali ferahlatır
Belki seni, belki beni

Peki ya kokusu?
İçine çektiğinde o misk-i amberi
Bir cennet kokusu misali sarar
Belki seni, belki beni.

Ayşe Öztürk 2

Çok Mutsuzsun

Çok mutsuzsun, cebin dolu ama hala mutsuz.
Yüreğine soruyorsun tık yok, gönlün derin yaralı.
Sen ihanete de uğramadı iftiraya da
O halde ne bu mutsuzluğun?
Hayatı nefes almaktan ibaret mi sanıyorsun?

Çevren tanrı derken sen Allah diyorsun
Çok inançlıysan bu mutsuzluğu niye çekiyorsun?
Her gece kabir azabıyla sızlıyorsun yatağında.
Yaşama tutunacak neyin varsa elinden kim aldı?
Gökyüzüne kafanı diktiğinde huzuru da bulamıyorsun artık.

Hak etmediğin her şey için isyan vakti şimdi
Gün gelecek herkes seni tanıyacak, senin cesaretin konuşulacak.
Bugün seni tanımayanlar yarın inin inin adını haykıracak.
Şimdi ruhunun kıta değiştirme zamanı.

Ayşe Öztürk

Ayşe Öztürk 2

Gözleri Aşka Sönük

Gözleri aşka sönük bir adamdı o.
Nerede şefkat görse sokuluverirdi oraya.
Ah siz birde onu sarhoşken görün
Nede güzel dökülür o zaman
Yumuşak dudaklarından, aşk sözleri.

Ona dokunamasamda, göremesem de onu
Titrek bir kuş misali yaşattım onu içimde.
Baktığım her yüzde her bedende tattım onu.
Ve anladım ki ondan başkasında yoktu bu huzur...

Ayşe Öztürk 2

Sabi

Belli ki yaşını başını almıştı.
Siz buna büyümüşte küçülmüş deyin!
20sindeydi henüz, hayat bir tek ona,
Toz pembe rengini göstermemişti.
Nitekim bu onu bilse de,
Kavga edercesine savaşıyordu hayatla.

Günün birinde savaşmayıda kesti.
Hasta düşmüştü bunca koşturmaca arasında.
Bunu Tanrı'nın imtihanı olarak nitelendirdi,
Saf ve temiz duygularıyla.
Anası ince hastalıktan gidiverince,
Kalmıştı sabi kardeşiyle başbaşa.
Ve çağırdı onu ayyaş babası kardeşiyle

Başka çare göremeden sokuldu bir belaya,
Peşi sıra sabi kardeşiyle.
Çekti, çekti, çekti ama bir türlü çektiremedi.
21ine bastı basmasına hastalığı daha da
Nüksetti istemedi ayyaş babası,
Onu ve sabi kardeşini.

Kalacak, kaçacak, sığınacak
Kimseleri yoktu artık.
Zulme boyun eğmeye razıydılar.
Tanrı hasta ana, ayyaş baba verdi
Kime isyan etselerdi, kim vardı
Çevrede suçlayacak?

Ayşe Öztürk 2

Sarı Benizli Kız

Söyle sarı benizli kız niçin sarardı yüzün
Neye yoruyorsun bu yorgunluğu?
Kıraz dudaklarına, şeftali yanaklarına ne oldu öyle
Öpüşmekten mi morardı dudakların?
Söyle sarı benizli kız.

Dinle güzel kız, neden üzgünsün?
Sahi değer mi ki bu kadar üzölmene
O kara gözlerinden neyin hıncını çıkarıyorsun?
Ona bakmaktan mı yaşardı gözlerin?
Söyle sarı benizli kız.

Otur güzel kız, gülümse artık.
Küçücük bedenine söz geçir, sustur onu.
Her güzelliğı hak ettiğini söyle ona.
Güzelliklerin zamanla geleceğini,
Söyle sarı benizli kız.

Uyu artık güzel kız
Kendini bir bilmezliğin içine atarak,
Sonsuzluğa bırakarak kendini.
Tanrıya emanet ederek bedenini
Uyu artık sarı benizli kız.

Ayşe Öztürk

Ayşe Öztürk 2

Senin Karın

Senin karın sıradan değil
Olamazda zaten
Olsaydı sevmezdin onu

Gençti senin karın,
Gencecikti
Onu kendinden bile kıskanırdın

Kısacıktı senin karın
Sen yine de sevdin onu
Sarıp sarmaladın kollarınla

Zekiydi senin karın
Hesabını kitabını bilen
Yaşıtlarından farklıydı

Çekiciydi senin karın
Bir bakını bir daha baktırırdı
Adeta baş döndürürdü

Efendiydi senin karın
Oturmasını kalkmasını bilen
Sözü özü bir olan

Deliydi senin karın
Seninle her çılgınlığı yapardı
Yeter ki "Sen" ol derdi

Hastaydı senin karın
Nefesi daralırdı yokuşlarda
Omuzuna dokummak için numara yapardı.

Farklıydı senin kadının,
Eşi benzeri yoktu
Olamazdı da zaten...

Ayşe Öztürk

Ayşe Öztürk 2

Yalnızlar Rıhtımı

Adı üstüneydi aslında yalnızlar rıhtımıydı bu trenin adı
Kimisinin ceketi yamalıydı, kimisinin ruhu
Kimi de vardı ki acıların katmerlisini yaşamış.

20'sinde ki gencecik kız umutları için çıkmıştı yola
Tren'in penceresinden gökyüzüne bakarak
"Seni terk ediyorum koca şehir." Diyerek

25'lik yağız delikanlı durur mu?
Evinde yatalak anaşı, dilsiz gardaşı
Bir umutla tutmuş İstanbul'un yolunu.

Koca zulmünden kaçan 38'lik çilekeş kadın neye yansın?
Bi çare çektiği acıların son bulacağına inanarak
Bindiği trenden çıkacak olan cesedine mi?

Ya 65'lik ihtiyara ne demeli?
İkinci baharını yaşama umuduyla çıktığı yola
İlk karısına kavuşacağını.

Adı üstüneydi aslında Yalnızlar rıhtımıydı bu trenin adı
Umutlu, çaresiz, ve bir çok insanı, huzura götürmekti amacı
20'lik gencecik kızın, 25'lik yağız delikanlının,
28'lik çilekeş kadının, 65'lik ihtiyarın mezarı oluvermişti bu tren.

Ayşe Öztürk 2